

ENURESIS.

In sommige gevallen van enuresis werden goede uitkomsten bereikt met heiligs-beens-gevoelloosmaking langs epiduralen weg volgens de oorspronkelijk door CATHELIN (1903) aanbevolen methode. Hierbij wordt het gevoelloosmakende middel — 30 of 40 cM³ van een 1 pCt. novocaine-adrenaline-oplossing — in den hiatus sacrococcygeus door de membrana obturatoria in den canalis sacralis gespoten. Nog onlangs werd deze behandeling met uitstekend gevolg door mij toegepast in een zeer hardnekkig geval van enuresis nocturna bij een volwassene, een 34-jarige vrouw. Patiënte kwam bij ons ter operatie voor appendicitis chronica. Na de operatie kreeg zij, evenals ervoor, elken nacht enuresis, waarvoor uitgebreid klinisch onderzoek (van het zenuwstelsel, urogenitale stelsel, cysto-ureteroscopie, X-foto enz.) geen oorzaak deed vinden. Na gedurende eenige weken de meer gebruikelijke middelen en middeltjes te hebben toegepast, zonder enig gevolg werd overgegaan tot epidurale inspuiting van 35 cM³ van een 1 pCt.'s novocaine-adrenaline-oplossing. Als bij tooverslag is de enuresis verdwenen, en niet meer teruggekeerd.

Natuurlijk is ook dit door patiënte en door ons zeer gewaardeerde welslagen moeilijk te verklaren en moet de toekomst leeren of van een blijvende genezing sprake is. Toch meen ik, dat voor de hardnekkige dus bij volwassenen voorkomende gevallen van enuresis, waar de andere minder ingrijpende middelen niet tot het doel leiden, een poging tot genezing door epidurale inspuiting aangewezen is.

Rotterdam, 10 Januari 1926.

A. G. J. HERMANS.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiëele verslagen, enz..

Het ontslag van dr. ADA POTTER.

In ons vorig nummer heb ik op bldz. 214 melding gemaakt van het niet herbenoemen als conservator bij de psychiatrie aan de rijksuniversiteit te Utrecht in verband met de benoeming van prof. L. BOUMAN als opvolger van prof. WINKLER. Thans heeft naar aanleiding van dit geval het lid der Tweede Kamer VAN DER WAERDEN zich tot den minister van onderwijs, kunsten en wetenschappen gewend met de volgende schriftelijke vragen:

1. Is het den minister bekend, dat de onlangs aan de Utrechtsche universiteit benoemde hoogleeraar dr. L. BOUMAN kort na zijn optreden aan mejuffrouw dr. ADA POTTER, conservatrix aan die universiteit, mededeelde, dat hij geen prijs stelde op een sollicitatie harerzijds naar het conservatorschap voor het jaar 1926 en haar een betrekking als assistente aanbood tegen een met ruim f 1400.— verlaagde jaarwedde?

2. Is het juist, dat dr. ADA POTTER gedurende 16 jaren eerst de functie van assistent, later die van conservator vervulde, en dat zij zich gedurende den tijd, waarin haar benoeming jaarlijks hernieuwd werd, in het wetenschappelijk vertrouwen van haar chef, prof. WINKLER, mocht verheugen? Zoo ja, welke zijn dan de gronden, waarop aan haar werkzaamheid een einde moest worden gemaakt, terwijl een ander met haar taak wordt belast?

3. Heeft de minister tot deze niet-herbenoeming medegewerkt, en acht hij het oorbaar, dat het voortbestaan van een ambtenaarspositie louter afhangt van de bijzondere voorkeur of willekeur van een hoogleeraar?

4. Zoo niet, is de minister dan bereid te bevorderen, dat de rechtspositie van de ambtenaren, welke gedurende verscheidene jaren van jaar tot jaar worden herbenoemd, zoodanig worde verbeterd, als met den aard van hun werkzaamheid te vereenigen is?

5. Is de minister bereid te bevorderen, dat de nadeelen, door dr. ADA POTTER door dit opgedrongen ontslag geleden, met name het verlies van haar pensioen-rechten, zooveel mogelijk worden afgewend?